

Sygn. akt IV CZ 32/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa B. K.

przeciwko M. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 czerwca 2016 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 22 stycznia 2016 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 22 stycznia 2016 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej – M. S. - w sprawie o zapłatę z powództwa B. K. W ocenie Sądu wniesiona skarga jest niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.). Zgodnie z ustaleniami Sądu, wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacjach obu stron wynosiły 44 000 zł w apelacji powoda i 30 000 zł w apelacji pozwanej, zatem kwota 50 000 zł, wskazana przez pozwaną w skardze kasacyjnej, została określona w sposób dowolny i nie odzwierciedla wypadkowej wartości dochodzonego roszczenia.

W zażaleniu na to rozstrzygnięcie pozwana zarzuciła naruszenie art. 398² § 1 oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c., poprzez przyjęcie, że kwota 50 000 zł nie stanowi wartości przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne.

Wyrokiem z dnia 16 października 2014 r. Sąd Rejonowy w S. zasądził od pozwanej M. S. na rzecz powoda B. K. kwotę 30 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami (pkt 2 sentencji) oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt 3 sentencji), tj. w kwocie 44 000 zł żądanej przez powoda. Powyższe rozstrzygnięcie determinowało wartości przedmiotu zaskarżenia wskazane w apelacjach stron, do których odniósł się Sąd Okręgowy w G. uzasadniając niedopuszczalność skargi kasacyjnej.

Jednak wartość przedmiotu zaskarżenia wskazywana w skardze kasacyjnej powinna odnosić się do rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji, nie zaś stanowić odpowiednik wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia apelacją (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2012 r., II PZ 44/11 oraz z dnia 22 maja 2014 r., IV CZ 23/14 - niepubl.). Istotnie, wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie może przekraczać wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w apelacji, ale tylko wówczas, gdy zakresy zaskarżenia apelacji i skargi kasacyjnej są tożsame (por. postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 15 czerwca 2007 r., II PZ 21/07; z dnia 7 lutego 2014 r., II CZ 2/14 - niepubl. oraz *a contrario* postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1999 r., III CZ 25/99, niepubl.). W niniejszej zaś sprawie zakres zaskarżenia w skardze kasacyjnej uległ zmianie w stosunku do zakresu zaskarżenia określonego w apelacji.

W apelacji pozwana zaskarżyła jedynie punkt 2 sentencji, w którym zasądzono od niej na rzecz powoda 30 000 zł. Nie miała wówczas interesu w zaskarżeniu punktu trzeciego, ponieważ oddalono w nim dalej idące roszczenia powoda. Sytuacja pozwanej uległa natomiast zmianie po wydaniu rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji. Wyrokiem z dnia 17 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w G. utrzymał bowiem w mocy punkt drugi zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w S., oddalając apelację powódki w punkcie czwartym orzeczenia reformatoryjnego. Tym samym utrzymał ciążący na niej obowiązek zapłaty 30 000 zł. Jednocześnie sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie trzecim, tj. w zakresie oddalenia dalej idących roszczeń powoda, w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20 000 zł. Obie zasądzone wartości - 30 000 zł z niezmienionego punktu drugiego wyroku z dnia 16 października 2014 r. oraz 20 000 zł z punktu trzeciego wyroku z dnia 16 października 2014 r., zmienionego wyrokiem z dnia 17 lipca 2015 r. - po zsumowaniu dają kwotę 50 000 zł. Intencję uzyskania łącznej kwoty 50 000 zł Sąd drugiej instancji wyraźnie sformułował w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 lipca 2015 r., stwierdzając że: „[...] należało uznać, że zasądzona przez Sąd Rejonowy kwota w wysokości 30 000 zł jest rażąco niska mając na uwadze, iż zachowań powoda nie można traktować jako mających wpływ na wysokość zadośćuczynienia. W rezultacie należało uznać, że żądanie powoda zadośćuczynienia zasługuje [na] uwzględnienie co do kwoty łącznej 50 000 zł” [s. 66].

W skardze kasacyjnej pozwana objęła zakresem zaskarżenia zarówno punkt pierwszy wyroku Sądu Okręgowego, w którym zasądzono od niej na rzecz powoda dodatkowe 20 000 zł, jak i punkt 4 tego wyroku, w którym oddalono jej apelację co do kwoty 30 000 zł. Zakres zaskarżenia apelacją nie jest zatem tożsamy z zakresem zaskarżenia skargą kasacyjną. Jednocześnie zaś zakres zaskarżenia wskazany w skardze kasacyjnej odnosi się do rozstrzygnięcia sądu odwoławczego,

które uległo zmianie na skutek uwzględnienia apelacji powoda. W tej sytuacji wartość przedmiotu zaskarżenia czyni dopuszczalną skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁶ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

kc

aj